

موسیقی، تکنولوژی

جوافان و ریتم

◆ آنچه امروز موسیقی
گلاسیک می‌نامیم
گستره پهناوری را در بر
می‌گیرد که از یک سوی
با آثار گوستاو هولست
و ازوی دیگر با آثار
اشتوق هازن هم مرز
است.

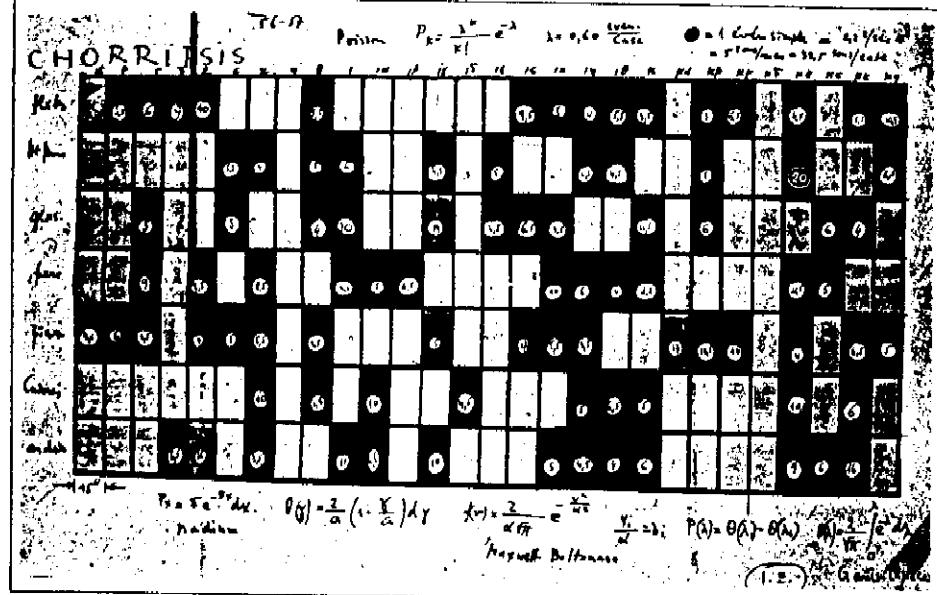
شده‌است. زندگی شتابان پیش می‌رود. آدمی، در کودکی از آن می‌هراسد، در جوانی اسرش می‌شود و در بزرگی از آن دوری می‌کند، جوانان شفشه تحرك و موسیقی ریتمیک زندگی هستند. و هرچه ضرب آهنگ موسیقی شدتر باشد "شور سل جوان" جوشان تر می‌شود. گرایش به "ریتم" ویژه‌ی جوانان نسبت، کودکان همه نژادهای بشری دربرابر ریتم‌های موسیقی ملل مختلف واکنش نشان می‌دهند. به قول زیگموند اسپات، هرگاه انسان وحشی قصد تصفی می‌کند نخستین تحریه او کوششی است در آفرینش "ریتم". ریتم همیشه محرك فیزیکی است و حرکت پاها عملاً واکنشی است در پاسخ به آن، ساراین جای تعجب نیست که جوانان جوایع صنعتی دلباخته ریتم هندی و آفریقایی می‌شوند. و یا زنایکس، موسیقی دان، معمار و ریاضی دان برجسته معاصر در موسیقی مدرن خود دلبستگی بیشتری به این ریتم‌های به قول خودش "بیجیده" نشان می‌دهد.

در این میان، جوانان میهن ما می‌بن دو قطب سرگردانند: موسیقی بازاری غربی و آنچه که می‌توان موسیقی " بشکن و بالا بیدار ایرانی " نامیدش. آشکار است که نوا، اصفهان و مخالف سه‌گاه نه تنها برایشان روح نواز نیست که گوش خراش نیز هست. توجیهات بیران و اسانید موسیقی که مثلاً "نوا، گویای

ریج و درد ملت ما در پورش مغلوب است" چندان کمکی در تغییر سلیقه‌ی موسیقی آنان نمی‌کند. آنان به حق می‌گویند که "در دنیا امروزمان را کجا ببریم". در سال‌های اخیر کوشش‌هایی برای گنجاندن تم عامیانه و محلی ایرانی در قالب و ساختار ظاهراً علمی موسیقی صورت گرفته است. زاون هاکوبیان، موسیقی دان ایرانی به‌نقل از موسیقی دانان فرانسوی درباره‌ی موسیقی مدرن ایرانی، می‌گوید: "این گروه از آهنگ‌های ایرانی حکم دهقانی را دارند که خود را با لباس شهریان نوبوار ساخته و در آن نامانوس و سیگانه می‌نمایند و یا این‌که شهرنشیانی متعدد که از راه تفنن جامه روستائی بختن کرده باشد".

تکنولوژی و موسیقی

روح علم، هنر و تکنولوژی هر عصر توأم با برآیند ذوق پرورده‌ی انسان آن عصر در ابزارهای موسیقی اش حلول می‌کند. در قرن بیستم نه فقط سارها، تکنیک نواختن و نوا (ملودی) دستخوش دگرگونی هنرمندان، بلکه اصواتی غیر طبیعی که زائیده‌ی زندگی نوین و صفت مدرن هستند به قلمرو موسیقی راه یافته‌اند. در نیمه اول قرن حاضر همیای تحولات تکنولوژیک سه گرایش عمده در موسیقی

خواهیم آهنگ خاصی را بهیاد بیاوریم تنها کافی است ملودی آنرا زمرة کیم. چنانکه لالائی دوران کودکی را حتا در کهنسالی بهیاد می آوریم. اما این پرسش سی ماست نیست که "موسیقی همه بسند مدن را به حال ملودی بهیاد ماندنی ای آفریده است یا خیر؟ و آیا با خرید یک سینتی سایز آخرين مدل می توان بتهوون و یا زناکیس شد؟"

آنچه امروز آثار کلاسیک موسیقی نام می گردند تنها بمناسبت دوران رومانتیسم موسیقی محدود نمی شود. بلکه گستره پنهان اوری را دربرمی گیرد که یک کرانه اش تا "سویت سیارات" گوستاو هولست گسترش دارد و از سوی دیگر با آثار اشتون هازن هم مزد است و در مرکز خود قطعات پیانو Microcosmos بار توک، آهنگساز محار را دارد که در حکم قاموس و فرهنگ جامع موسیقی مدرن است. با این همه جوانان در صورتی قادرند که سره را از ناسره تمیز دهند که گوش جان به آثار بر جسته بسیارند و ذوق خود را بیرون آورند. آنگاه در خواهند یافت که بسیاری از آثار محبوبشان گرته برداری از آثار پیشینیان است و مدرنیسم آنها نیز در اغلب موارد شبه مدرنیسند.

یزوهش از: ر.م

منابع این مقاله:

1-The Mystery of Melody, Antony Burgess.

۲- تفسیر موسیقی کلاسیک. سعدی حسنی

3-A history of western music.
Donald Jaygrout

۴- چگونه از موسیقی لذت ببریم، متن فارسی

۵- محلات سوروزیک و تایمز سال ۱۹۹۵

۶- ۱ و ۲ - دوره هفتم، سخن، زاون

هاکوپیان "موسیقی ایرانی در تماش با

موسیقی علمی".

◆ امروزه با استفاده از امکانات تکنولوژی، آهنگسازی تواند آهنگ بنویسد، بلا فاصله آن را بشنود و در صورت بسند ضبط کند.

موسیقی کامپیوترا و نگرانی آهنگسازان پتريك لغونارد ترانه سرا و آهنگساز دو خواننده محبوب جوانان که از کامپیوترا و Disklavier استفاده می کند شدیداً نگران است که تکامل تکنولوژی عاطفه موسیقی را ز جوانان بگیرد و حتی استعداد نوازندگان و اجرائیکنندگان به هر روز. البته این نگرانی باعث نمی شود که او از آهنگسازی دست بکشد زیرا این‌جای جوانان به مسئله طور دیگری نگاه می کند.

موسیقی مدرن و راز ملودی ریتم، جانمایی هر قطعه موسیقی است و آنگاه کمال می پابند که گوشت (ملودی) و خون (هارمونی) بر آن افزوده شود. برای آفرینش ملودی دست کم دو صوت لازم است. آوای "کوکو" فاخته و آوای "بدده" بلدرچین از نمونه‌های طبیعی و سیار ساده‌ی ملودی هستند. ملودی عامل یادآوری است اگر

به چشم می خورد؛ بخت ادامه رشد سبک‌های موسیقی ملی و عامیانه، دوم ظهور جنبش‌های متعدد شوکولاسیم در فاصله دو جنگ جهانی، سوم تبدیل موسیقی رمانسیک متاخر (Post-Romantic) آلمان به موسیقی دوازده صدایی (Dodecaphonic) که شوئنیرگ با نوشتن موسیقی برای منظومه‌ای از ریشارد دمل به نام "شب دکرگون آن را آغاز کرد. و بعدها آلین برگ با اپرای سه پرده‌ای "وتسک آن را ادامه داد.

جنگ دوم جهانی و پی‌آمد های آن طومار جهان کهنه را درهم پیچید و نظمی نوین، تقسیم کاری جدید، میلتاریسم سیانه‌تر و موسیقی ای زرف کاوتر بهارستان آورد. و آنچه قبل از جنگ دوم جوانه‌ای بیش نبود به درخت تناوری بدل شد. بلا فاصله بعد از پایان جنگ، موسیقی دانان نوین بمرهی "ویرن" در شهر (Darmstadt) "درس‌های تعطیلات برای موسیقی نوین" را آغاز کردند و موسیقی سریال را بسیاری علمی دادند. از آن زمان تاکنون انواع سازهای الکترونیک کامپیوترا و سینتی سایزر به انقلاب موسیقی عمق بخشیدند. امروزه تکنولوژی این امکان را فراهم می کند که موسیقی دان آهنگ بنویسد، بلا فاصله آنرا بشنود و در صورت پسند آن را ضبط کند. یعنی کار ارکستر بزرگ و استودیو ضبط را یکجا انجام دهد. در دهه اخیر انواع بیوموزیک (Biomusic) یا موسیقی حیاتی به بازار آمدند. این گونه سازها توسط گیرنده‌های حسی الکترونیکی به "موسیقی بدن انسان" لحنی دلپذیر می دهند. اخیراً پروفسور "ماکس ماتیوز" ساری اختراع کرده است که بمنظور او به هر آدمی استعداد ساخ و موتزارت شدن را می بخشد. ساز اختراعی او از یک جعبه میکانیکی (Gizmo) (تشکیل شده که نوازندگان با استفاده از دو باطنون بر روی آن ضربه می زند. سطح این جعبه تقریباً برابر جعبه پیتنا است. نوازندگان با تغییر سرعت ضربان باطنون می توانند بدله خواه آهنگ مورد علاقه‌اش را بنوازند و با تغییر زیرویم، کشش و میزان بندی ارکستر بزرگی را رهیزی کند. زناکیس هم دستگاه آهنگسازی ای به نام UPIC اختراع کرده است. این دستگاه امکان ساختن موسیقی از راه نقاشه و حتی بودن هرگونه آگاهی از موسیقی یا انفرماتیک را به کمک یک تیفه یا قلم حکاکی بر روی جدول الکترو-مغناطیسی می دهد. اختراع این دستگاه که زناکیس آنرا با اختراق خط مقایسه می کند، به جوانان امکان می دهد تا با آفرینش موسیقی آشنا شوند و آنرا در عمل تحریک کنند.